

**SUPER
HEROIS**

de **ROBERTO SANTIAGO**

ELS **GAMERS PIRATES**

DESTÍ: MÍTICA INFINITE

Estrella Polar

Escrit amb Estíbaliz Burgaleta
Il·lustrat per Pedro Simón

**SUPER
HEROIS**

ELS **GAMERS PIRATES**

DESTÍ: MÍTICA INFINITE

**ROBERTO SANTIAGO
& ESTÍBALIZ BURGALETA**

Il·lustrat per Pedro Simón

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Los Gamers Piratas. Destino: Mítica Infinita*

© del text: Roberto Santiago, 2022

© de les il·lustracions: Pedro Simón, 2022

© de la traducció: Xavier Rodríguez Cervelló, 2022

© Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2022

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: octubre del 2022

ISBN: 978-84-1389-342-6

Dipòsit legal: B. 14.148-2022

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Un nen corre.

Més ben dit, fuig.

És un nano d'onze anys.

Està molt espantat.

Travessa a tota velocitat una fira. Al seu voltant, una pila d'atraccions. Uns autos de xoc. Un laberint de miralls. Una muntanya russa.

El sol resplendeix allà dalt.

Alhora, un temporal de vent assola l'indret.

La fira està abandonada.

Les atraccions, fetes malbé.

Les instal·lacions, buides.

No hi ha canalla jugant ni rient.

Només hi ha una persona.

Ell.

El nen.

Que fuig de qui el persegueix.

Fa massa que corre. Amb prou feines pot respirar.

No s'hi havia trobat mai, en una situació així.

Corre per salvar la vida!

No és pas el que li sol succeir a un nen normal i corrent de Primària.

Però és que aquest nano no és normal.

És qualsevol cosa excepte normal. I el que passa en aquests moments encara és més extraordinari.

El nen frena un instant la seva fugida.

Ha d'agafar aire.

Inspira.

Expira.

Sent uns passos que s'acosten, passos metàl·lics, ràpids.

L'ombra del perseguidor es dibuixa darrere seu.

La silueta d'un monstre metàl·lic.

El noi apressa el pas. Ha de córrer més o l'atraparà.

Tant de bo pogués recarregar la seva estamina.

O adquirir alguna eina que l'ajudés.

O fer servir una de les vides extremes per enfrontar-se al perseguidor i així aprendre quin és el seu punt dèbil.

Però això és la vida de debò. La seva vida. No un videojoc.

Aquí no hi ha recàrregues, ni respawn, ni vides extremes.

Només té una vida. Una i prou.

Si l'atrapa, s'acaba tot.

Game over.

Definitiu.

I qui és aquest nano d'onze anys?

Té els cabells esvalotats.

Pigues escampades per nas i galtes.

Es diu Pegàs.

Un nom tan poc habitual com ell mateix.

En Pegàs no havia estat mai tan espantat.

Passa per davant d'una tómbola.

Ensopega, cau. Torna a sentir passos metàl·lics a prop seu.

El seu perseguidor.

Què faria si estigués en un videojoc i intentés superar l'últim nivell?

Ara només compta amb el seu cap.

L'ha de fer servir.

Pensa, Pegàs, pensa.

Per començar... Amagar-se!

Això farà.

Salta.

S'oculta a la tómbola. Envoltat de caps de cartó on es guarden els premis: ninos, joguines, ossos de peluix.

Hi ha piles de caps.

Amb una mica de sort, potser no el descobriran.

En Pegàs s'aguanta la respiració i espera. Els passos metàl·lics s'acosten.

Cada cop més.

En Pegàs no pot fer cap soroll. El cor li va a mil per hora. Tan fort que ressona per tota la fira. Com si fos una bomba a punt d'explotar.

I llavors...

Una flamarada de foc molt potent arrasa la tómbola!

Un segon més tard, les mateixes flames destrueixen les caps de cartó que l'envoltaven.

El seu amagatall, reduït a cendra.

Sense temps per reaccionar.

En Pegàs amb prou feines pot fer un bot i escapar-se del foc.

Torna a córrer.

Més que abans.

El seu perseguidor és molt a prop.

Gairebé el té a sobre.

L'atraparà.

No pot fugir.

Què passarà a continuació?

Convertirà en cendres un nen d'onze anys?

En Pegàs es penedeix de tantes coses...

Tant de bo pogués tornar enrere en el temps, tornar al nivell u, a la primera fase del joc.

Faria les coses d'una altra manera.

I potser no es trobaria en aquesta situació.

O, si més no, no estaria sol.

Perquè tindria la Delta al seu costat.

